

รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

A Model of Increasing Effectiveness in Collecting Revenue of the Northeastern Sub-district Municipalities

คมคาย มากมูล¹, ชาตรี ศิริสวัสดิ์² และลัญญา เคนาภูมิ³

Khomkhay Makmool¹, Chatree Sirisawas² and Sanya Kaenapoom³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 3) เพื่อทดลองใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 212 เทศบาล เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Model) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) จากผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล จำนวน 15 คน ร่วมกันวิพากษ์รูปแบบการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และปรับปรุงรูปแบบให้สมบูรณ์ขึ้น ระยะที่ 3 ทดลองใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลโพธิ์สัย โดยเปรียบเทียบผลการจัดเก็บรายได้ระหว่างก่อน และหลังการทดลอง โดยใช้ t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจากมากไปน้อย คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน (0.496) และการประชาสัมพันธ์การชำระภาษี (0.408) ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีกิจกรรมสำคัญ คือ

2.1 การมีส่วนร่วมของประชาชน 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมการมีส่วนร่วมของประชาชน การฝึกปฏิบัติงานนโยบายและแผนการออกภาคสนาม การจัดสถานที่ในการรับชำระภาษี

¹นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชานิเทศศาสตร์การพัฒนากฎหมาย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

²อาจารย์ ดร.คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2.2 การประสมพันธ์การชำระภาษี ได้แก่ การอบรมการประชาสัมพันธ์ของการชำระภาษี และจัดตั้งผู้รับคำปรึกษา

2.3 ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ ได้แก่ งบประมาณ บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ สร้างแรงจูงใจ สถานที่รองรับผู้ชำระภาษี

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลกับกลุ่มทดลองพบว่า การจัดเก็บรายได้รวมก่อนทดลองและหลังทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าหลังจากนำรูปแบบการจัดเก็บรายได้มาทดลองใช้แล้ว ทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้น

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to study factors affecting the effectiveness of revenue collection in the northeastern sub-district municipalities. 2) to develop model enhancing effectiveness in collecting revenue of the northeastern sub-district municipalities. 3) to experiment with the aforementioned model and evaluate the effectiveness of revenue collection model in the northeastern sub-district municipalities. The procedures of this study were divided into three phases. Phase 1: Examining causal factors that affected effectiveness in collecting revenues of the northeastern sub-district municipalities. 212 sub-district municipalities were chosen as samples. All data were collected by means of a questionnaire using the LISREL program to analyze the Structural Equation Model. Phases 2: Developing a model increasing effectiveness in collecting revenues of the northeastern sub-district municipalities by conducting a focus group discussion of 15 stakeholders. All the stakeholders were, thus, allowed to criticize the model and help the researcher sharpening up the model. Phase 3: Conducting a trial run and evaluating the model whether it increase the effectiveness in collecting revenues of the Phon Phisai sub-district municipality by employing t-test (Independent sample) to compare pre- and post-revenue collecting result.

The results showed that:

1. The factors affecting the effectiveness of revenue collection in the northeastern sub-district municipalities, ranging from the highest coefficient values to the lowest, were public participation (0.496) and tax payment publicity (0.408). The two factors, all of which affected the effectiveness of revenue collection in the northeastern sub district municipalities, were statistically significant at .05l.

2. The model of increasing the effectiveness in collecting revenue of the northeastern sub-district municipalities led to three important social events as follows:

2.1 Three main public participation such as public participation training, policy proposal and fieldwork planning, and tax payment place setting.

2.2 Tax payment publicity such as organizing training for tax payment public relation and employing a tax payment consultant.

2.3 Readiness for revenue collection, e.g. budget, personnel, motivation generating, and a place for taxpayers.

3. It is found that there is a statistically significant difference between pre- and post-revenue collecting result at the level of .05 after employing the model of increasing effectiveness in collecting revenue of sub-district municipalities with selected samples, meaning that the overall operation has changed for the better.

ภูมิหลัง

เทศบาลตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับขนาดเล็ก โดยทั่วไปเทศบาลตำบลมีฐานะเดิมเป็นสุขาภิบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) การจัดตั้งเทศบาลตำบลกระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เทศบาล (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2555. ออนไลน์ สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>)

เทศบาลเป็นองค์กรที่มีความอิสระในการปกครองตัวเองมากที่สุด ดังจะเห็นได้จาก โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลมีความสามารถทั้งการหารายได้และการใช้จ่าย โดยอำนาจการจัดเก็บของเทศบาลตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงนับได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการบริการคลั่งเพื่อการบริหารท้องถิ่น และการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 284 (สถาบันพระปกเกล้า. 2540 : 3-5 ออนไลน์ สืบค้นจาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=%A2540>.)

การดำเนินการจัดเก็บรายได้ ในปี 2551 ได้ประสบปัญหาอุปสรรค หลายด้านในการจัดเก็บรายได้จนทำให้เทศบาลบริหารไม่ประสบความสำเร็จ ยกตัวอย่างปัญหาที่ผ่านมา เช่น ประชาชนขาดความ

เข้าใจและขาดจิตสำนึกเรื่องภาษี (สุพจน์ แสงฉาย. 2543)

การจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ไม่ได้ตามฐานภาษีที่กำหนดไว้ การจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากนั้นจะทำการประเมินผลรูปแบบเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเก็บรายได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมเทศบาลตำบลขนาดเล็กสามารถพึ่งตนเองได้ และสามารถหารายได้ไปพัฒนาเทศบาลตำบลของท้องถิ่น ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. เพื่อสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. เพื่อทดลองใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้ ความตั้งใจของคณะกรรมการ ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี การบริหารจัดการ มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. หลังจากการทดลองใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แล้ว ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานทางระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ระดับนัยสำคัญ .05

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่เป้าหมาย เป็นการศึกษาเฉพาะในเขตเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 450 เทศบาลตำบล

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาเฉพาะด้านประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ช่วงเวลาที่ทำการศึกษาวิจัย เดือน ธันวาคม 2554 ถึง พฤษภาคม 2555

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยระยะที่ 1

1.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้
- 2) ความตั้งใจของคณะกรรมการ
- 3) ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ของการคลัง

1.1.2 ตัวแปรคั่นกลาง ได้แก่

1) การประชาสัมพันธ์การชำระ

ภาษี

2) การมีส่วนร่วมของประชาชน

3) การบริหารจัดการ

1.1.3 ตัวแปรตาม ได้แก่

ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของ

เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1.4 ประชากร

เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 450 เทศบาลตำบล

1.1.5 กลุ่มตัวอย่าง

เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 212 เทศบาล โดยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane. 1973)

1.1.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire)

1.1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติวิเคราะห์ ทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ใช้การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิจัยระยะที่ 2

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเพิ่มรูปแบบการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 15 คน ใช้เลือกแบบเฉพาะเจาะจง ใช้ประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) และการระดมสมอง (Brain Storming)

3. การวิจัยระยะที่ 3

ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพ

การจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการจัดเก็บ
รายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
กลุ่มเป้าหมายในการทดลอง
เทศบาลตำบลโพธิ์ชัย อำเภอนิคมพัฒนา
จังหวัดหนองคาย

รูปแบบการวิจัย
เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ทดสอบก่อนใช้
รูปแบบ และทดสอบหลังการใช้รูปแบบการเพิ่ม
ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ

เป็นการ ใช้รูปแบบการพัฒนาที่สร้างขึ้น
ในระยะที่ 2 ทดลองใช้กับกลุ่มทดลองเป็นเวลา 2 เดือน
ดำเนินการ ดังนี้

ก่อนทดลอง การเก็บข้อมูลก่อนทดลองกับ
กลุ่มทดลอง เป็น Pre – test

ขณะทดลอง ใช้รูปแบบเพิ่มประสิทธิภาพ
การจัดเก็บรายได้

หลังการทดลอง เก็บข้อมูลหลังการ
ทดลองกับทดลอง เป็น Post – test และนำผลที่ได้
จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลแล้วสรุปผลการ
ดำเนิน t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บ
รายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจากมากไปน้อย
คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน (0.496) และการ
ประชาสัมพันธ์การชำระภาษี (0.408) ส่งผลต่อ
ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

2. รูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บ
รายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
มีกิจกรรม ดังนี้

2.1 การมีส่วนร่วมของประชาชน
3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมการมีส่วนร่วมของ
ประชาชน การฝึกปฏิบัติวางนโยบายและแผนการออก
ภาคสนาม การจัดสถานที่ในการชำระภาษี

2.2 การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี
ได้แก่ การอบรมการประชาสัมพันธ์ของการชำระภาษี
จัดตั้งผู้รับคำปรึกษา

2.3 ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้
ได้แก่ งบประมาณ บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ สร้างแรง
จูงใจ สถานที่

3. ผลการประเมินรูปแบบการเพิ่ม
ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าการจัดเก็บรายได้รวมก่อน
การทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าหลังจากนำ
รูปแบบการจัดเก็บรายได้มาทดลองใช้แล้ว ทำให้ผล
การดำเนินงานดีขึ้น

การอภิปรายผล

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการ
จัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชน และการ
ประชาสัมพันธ์การชำระภาษี ผู้วิจัยจึงได้นำมาอภิปราย
ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัด
เก็บรายได้เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บัณฑิต อ่อนคำ (2537:
13) กล่าวว่า การพัฒนางานประชาชนต้องมีส่วนร่วม
ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติ ได้แก่ การค้นหาปัญหา
และสาเหตุในเขตเทศบาลการจัดเก็บภาษี การวางแผน
ในการพัฒนาขั้นตอนในการจัดเก็บให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์เพื่อนำภาษีมาพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยแนวคิดของนรินทร์ชัย
พัฒพงษ์ (2546) เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน
การเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจ

หรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อยได้เข้าร่วมมากขึ้น การเข้าร่วมต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการพัฒนาชนบทมีการใช้อำนาจ การตัดสินใจและหน้าที่รับผิดชอบและผู้เข้าร่วมทุกคนจะได้รับประโยชน์เสมอหน้า

ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดเก็บภาษี ประสบความสำเร็จ เนื่องจาก การมีส่วนร่วมของประชาชนในหลายขั้นตอน คือ

1) การมีส่วนร่วมหาปัญหาและสาเหตุในการจัดเก็บรายได้ของในพื้นที่

2) การมีส่วนร่วมในการวางแผน การกำหนด นโยบาย และวัตถุประสงค์

3) การมีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์ โดยการสนับสนุนทรัพยากร วัสดุอุปกรณ์และแรงงานประสานงาน

4) การมีส่วนร่วมการประเมินผลการพัฒนาที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์

2. การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์ (2553:131) ที่กล่าวว่า กลุ่มมีการประชาสัมพันธ์ตนเองให้เป็นที่ยอมรับ โดยทั่วไปด้านกลุ่มมีการสร้างเครือข่ายกับกลุ่ม ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดนโยบายและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับภายนอกชัดเจน

ผู้วิจัยเห็นว่า การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี เป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากการมีแผนงานประชาสัมพันธ์ในการจัดเก็บรายได้อย่างชัดเจน เลือกสถานที่ที่ติดตั้งให้เหมาะสม ติดตั้งป้ายให้ได้ขนาด ตัวอักษรให้ชัดเจน ทำให้การจัดเก็บรายได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี โดยมีกิจกรรมสนับสนุนอีกหลายปัจจัย ดังนี้

1) เลือกสถานที่ติดตั้งป้าย จุดที่มีชุมชนผ่านไปมา ประกอบกับการเดินทางสะดวก ขนาดของป้ายต้องจุดที่ติดตั้งได้ขนาดให้เหมาะสม เช่น ไม่ปิดบังบ้านเรือนที่อยู่อาศัย

2) ตัวอักษร ต้องได้ขนาด ตัวอักษรชัดเจน ข้อความสั้นกะทัดรัดได้ใจความถูกต้อง

3) ผู้มีหน้าที่จัดเก็บรายได้ พุดจาไฟเราะ มีมารยาทอ่อนน้อมต่อผู้มาชำระภาษี

4) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ต้องเลือกประชาชนที่ประสานงานกับผู้ชำระภาษี ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกฎหมาย เรื่องภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และภาษีบำรุงท้องที่

5) การติดต่อสื่อสารที่ดี เป็นการโฆษณา สื่อสารให้ประชาชนผู้เสียภาษีได้รับทราบ

ผู้วิจัย เห็นว่าการประชาสัมพันธ์การชำระภาษีส่งผลต่อการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากการประชาสัมพันธ์การชำระภาษีเป็นสื่อในการส่งเสริมการสนับสนุนในหลายๆ ด้าน เช่น การใช้แผ่นพับ ใช้เสียงตามสายของชุมชน และติดตั้งป้ายประกาศในเขตพื้นที่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ต้องมีการส่งเสริมให้บุคลากรที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษีให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตนและชักชวนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการจัดเก็บภาษี และ มีการประชาสัมพันธ์การชำระภาษี ในหลายๆ ช่องทาง เช่น แผ่นพับ ใบปลิว เสียงตามสายของชุมชนต่างๆ ติดตั้งป้ายประกาศขนาดใหญ่ทุกมุมเมือง

บรรณานุกรม

- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2546). การมีส่วนร่วมหลัก
การฟื้นฟูฐานเทคนิคและกรณีตัวอย่าง.
กรุงเทพฯ : 598 פריןต์.
- นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความ
สำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการ
พัฒนา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม.
- บัณชร อ่อนคำ. (2537). รูปแบบการแก้ไขปัญหายา
เสพติดในระดับพื้นที่โดยเน้นบทบาท
ชุมชนและระบบกลไกของรัฐและองค์กร
พัฒนาเอกชนที่เอื้ออำนวยต่อการแก้ไข
ปัญหายาเสพติดในชุมชน : กรณีศึกษา
กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการป้องกันยาเสพติด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น.
(พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ลิขิต ธีระเวคิน. (2535). การกระจายอำนาจและการ
มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สัมพันธ์ สุขสงค์. (2545). ประสิทธิภาพการบริหารงาน
ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัด
กาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา) สถาบัน
ราชภัฏมหาสารคาม.
- สุพจน์ แสงฉาย. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ
การจัดเก็บภาษีของเทศบาลเมืองลำพูน.
การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2555). ออนไลน์ สืบค้นจาก
<https://th.wikipedia.org/wiki/>
- สถาบันพระปกเกล้า. (2540). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540. ออนไลน์
สืบค้นจาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=%A2540>.
- Yamane, Taro. (1973) *Statistics ; An Introductory Analysis*, 3^{ed}
New York : Harper and Row.

